

## Iubită dulce, o, mă lasă...

Mihai Eminescu

---

Iubită dulce, o, mă lasă  
Să privesc fața-ți, ochiul tău ceresc,  
Să mângâi păru-ți d-aur, de mătase,  
Privindu-te, de-amor să nebunesc!  
Ah, brațul tău rotund e alb - se lasă  
Cu grație pe umerii-mi - privesc  
În ochii tăi, în fața ta - în gura jună  
S-ascult uimit la vorba ta nebună!

Nebună, că nu are șir și minte,  
Ci grație ș-amor copilăros,  
La gura ta, care zâmbind îmi minte  
Spre-a acoperi misterul cel duios,  
Ce-mi spune nu - când da ochiu-ți fierbinte  
Din genele-i îmi spune voluptos -  
Ah, tot amorul meu, copil în raze,  
E concentrat în ființa-ți luminoasă!

Surâsul tău o rază e de soare,  
Și ochii tăi sunt stele-n noaptea mea,  
Și sânul tău de vergină, ninsoare,  
Ce lin l-acoperi tu cu mâna ta,  
Când tremurând privești și zâmbitoare  
La-a lui dulci flori ce cresc alături -  
Și sărutarea ta - oh, spune, spune  
Cu ce s-aseamănă dulcea-acea minune!

De n-ai fi tu, ce-ar folosi viața,  
Speranțele-i, și binele-i, și tot!  
Un vis ar fi amestecat cu ceața,  
Un chin ar fi - ce l-aș sfârși să pot;  
Pe când astfel o noapte e măreață,  
Pierdută-n stele ce în ceri înot,  
Prin ele trece melancolic luna -  
O gură dă-mi, iubito - și-ncă una!

Spre sărutare gura-ți se încreață  
Și ochii tăi privesc întunecat  
Și visători. - Iubito, tu, glumeață,  
Nu știi c-a săruta e un păcat  
Și că-n întunecata lor dulceață  
Nu s-uită ochii de copii vreodată -  
Fără să plângă-n urmă-a lor langoare

Și voluptoasa lor întunecare!

Căci ce ai zice dacă eu acuma  
Aș uita toate... tu mă înțelege -  
E drept că ție-o vorbă-ți trebui numa  
Ca toată firea mea în lanț s-o legi -  
Dar vorba aceea serie-ori de glumă,  
Cu care pasiunea-mi s-o diregi  
Vei spune tu? - O, taci - o, taci, n-o spune -  
Ai spus-o? -S mânios, tu, -nțelepciune!

În van vorba ta blând povățuiește -  
La seriozitatea ta surâd;  
Spre sărutare gura-ți se-ncrețește;  
Spre sărutare ochii tăi se-nchid;  
Șireată ești! sub geana ce umbrește  
Ochii-ți sclipesc, și-mi pare că ei râd;  
Cu brațul ți-i acoperi?... Supărată?  
Ce te prefaci, iubita mea șireată?